

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DDF2-59/9/02/AI

Warszawa, 2002.10.31

DECYZJA Nr DDF- 57/2002

Na podstawie art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 122, poz. 1319 ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odmawia wszczęcia postępowania antymonopolowego na wniosek przedsiębiorcy Isoglass Sp. z o.o. w Krakowie przeciwko Polskiej Izbie Przemysłowo Handlowej Budownictwa w Warszawie i spółce Izolacja S.A. w Zduńskiej Woli pod zarzutem stosowania praktyki ograniczającej konkurencję, polegającej na zawarciu porozumienia eliminującego Isoglass Sp. z o.o. z rynku, tj. praktyki określonej w art. 5 ust. 1 pkt 6 ww. ustawy.

UZASADNIENIE

W dniu 22 lipca 2002 r. wpłynął do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wniosek spółki Isoglass Sp. z o.o. w Krakowie, zwanej dalej Isoglass, o wszczęcie postępowania antymonopolowego przeciwko Polskiej Izbie Przemysłowo-Handlowej Budownictwa w Warszawie, zwanej dalej PIPHB, pod zarzutem stosowania praktyki ograniczającej konkurencję i wydanie decyzji nakazującej zaniechanie jej stosowania. Jednocześnie Isoglass wniósł o zasądzenie od PIPHB na rzecz wnioskodawcy zwrotu kosztów postępowania, przeprowadzenie dowodów ze wskazanych we wniosku dokumentów oraz przeprowadzenie dowodów z przesłuchania wskazanych we wniosku świadków.

Wnioskodawca zarzucił PIPHB, iż prowadzi agresywną kampanię, której celem jest obniżenie wiarygodności Isoglassu na rynku, zachwianie jego pozycji i doprowadzenie do rezygnacji z nabywania jego wyrobów przez klientów, poprzez rozsyłanie do przedsiębiorców związanych z branżą budownictwa informacji sugerujących, iż sprzedawane przez Isoglass wyroby nie spełniają wymogów jakościowych (dowodem mają być badania jakościowe przeprowadzone przez Politechnikę Poznańską oraz Instytut Techniki Budowlanej w Warszawie), podczas gdy oferowana przez Isoglass papa typu ISOELAST SBS posiada certyfikat na znak bezpieczeństwa wydany przez Polskie Centrum Badań i Certyfikacji Oddział w Gdańsku oraz aprobatę techniczną wydaną przez uprawnioną jednostkę - Centralny Ośrodek Badawczo Rozwojowy „Izolacja” w Katowicach.

Zdaniem wnioskodawcy celem prowadzonych przez PIPHB działań jest ograniczenie konkurencji na rynku pap asfaltowych służących do hydro i termoizolacji w budownictwie poprzez wyeliminowanie z niego Isoglassu. Ponadto wnioskodawca zarzucił PIPHB działania niezgodne z prawem i nieetyczne.

Z uwagi na to, iż wniosek dotknięty był istotnymi wadami, bowiem nie spełniał wymogów art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 122 poz. 1319 ze zm.), zwanej dalej ustawą o ochronie konkurencji, organ antymonopolowy wezwał wnioskodawcę do ich usunięcia, w szczególności do wskazania przedsiębiorców - uczestników porozumienia, wskazania podstawy prawnej zarzucanej praktyki, uprawdopodobnienia naruszenia przepisów ustawy, uzasadnienia wniosku, wskazania daty zawarcia porozumienia oraz przekazania dowodu jego zawarcia, a także określenia rynku właściwego, na którym praktyka ma miejsce.

Wnioskodawca we wskazanym przez organ antymonopolowy terminie usunął braki w ten sposób, że w piśmie z dnia 13 sierpnia 2002 r. wskazał art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji jako podstawę prawną zarzucanej praktyki ograniczającej konkurencję oraz wskazał PIPHB i spółkę Izolacja S.A. w Zduńskiej Woli, zwaną dalej Izolacja, jako uczestników porozumienia antykonkurencyjnego. Ponadto wnioskodawca podał, iż naruszenie przepisu art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji polega na wspólnym działaniu PIPHB i Izolacji w celu wyeliminowania Isoglassu z rynku. W ocenie wnioskodawcy porozumienie realizowane jest w ten sposób, iż bezpośredni konkurent w stosunku do Isoglassu - spółka Izolacja - zakupuje papę oferowaną do sprzedaży przez Isoglass, a następnie przekazuje ją PIPHB. Z kolei PIPHB kieruje te wyroby do badań, a następnie, manipulując ich wynikami, rozpowszechnia nieprawdziwe informacje, iż sprzedawana przez Isoglass papa nie posiada wszystkich wymaganych certyfikatów i badań. Dowodem zawarcia porozumienia ograniczającego konkurencję przez PIPHB i Izolację, zdaniem wnioskodawcy, jest faktura Nr F/06/0114/01 z dnia 13 czerwca 2001 r., z której wynika, że zakupu przekazanych do badania przez PIPHB partii pap dokonała Izolacja.

Organ antymonopolowy ustalił i zważył, co następuje:

Podstawowym aktem prawnym, w oparciu o który Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów realizuje swoje zadania, jest ustawy o ochronie konkurencji. Ustawa określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów (art. 1 ust. 1). Prezes Urzędu podejmuje więc działania chroniące przedsiębiorców tylko wówczas, gdy wraz z zagrożeniem interesu danego przedsiębiorcy zagrożony jest interes publicznoprawny. Prezentowana obecnie linia orzecznicza Sądu Antymonopolowego kładzie niezwykle silny nacisk na podejmowanie przez organ antymonopolowy działań jedynie w przypadkach zagrożenia interesu publicznoprawnego. W wyroku z dnia 28 maja 2001 r. (sygn. akt XVII Ama 82/00) Sąd Antymonopolowy wskazał, że pojęcie „**publiczny**”, oznacza „**dotyczący ogółu**”, a nie indywidualnej osoby czy określonej grupy. Podobne stanowisko Sąd zaprezentował w wyroku z dnia 27 czerwca 2001 roku (sygn. akt XVII Ama 87/00).

A zatem warunkiem niezbędnym do zastosowania przepisów ustawy o ochronie konkurencji jest stwierdzenie, iż sprawa dotyczy ochrony interesu publicznoprawnego.

Oceniając stan faktyczny stwierdzić należy, iż spór wnioskodawcy z PIPHB ma charakter prywatnoprawny i nie obejmuje interesów szerokich, bliżej nieokreślonych grup przedsiębiorców i konsumentów. Prezes Urzędu nie przesądza o słuszności czy niesłuszności zarzutów wnioskodawcy - stwierdza jedynie, iż administracyjno - prawna droga dochodzenia roszczeń jest, w tym przypadku, niewłaściwa. Roszczenia wnioskodawcy winny być dochodzone przed sądem powszechnym, w trybie ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz.U. z 1993 roku nr 47 poz. 211 z późn. zm.), która w

art. 14 pkt. 1 stanowi, iż czynem nieuczciwej konkurencji jest rozpowszechnianie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd wiadomości o swoim lub innym przedsiębiorcy albo przedsiębiorstwie, w celu przysporzenia korzyści lub wyrządzenia szkody. Zgodnie z pkt. 2 i 3 ww. artykułu wiadomościami tymi są nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, w szczególności o wytwarzanych towarach lub świadczonych usługach, a rozpowszechnianiem wiadomości jest posługiwanie się nierzetelnymi wynikami badań.

W razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, przedsiębiorca, którego interes został zagrożony lub naruszony, może żądać:

- zaniechania niedozwolonych działań,
- usunięcia skutków niedozwolonych działań,
- złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie,
- naprawienia wyrządzonej szkody na zasadach ogólnych,
- wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści na zasadach ogólnych.

Z przedstawionego urzędowi materiału dowodowego wynika, iż wnioskodawca wniósł już powództwo przeciwko PIPHB o zaniechanie czynów nieuczciwej konkurencji i ochronę dóbr osobistych do Sadu Okręgowego w Warszawie.

Odmowa wszczęcia postępowania antymonopolowego w niniejszej sprawie następuje z powodu wystąpienia braku interesu publicznoprawnego. Niemniej jednak należy się jednocześnie odnieść do kwestii ewentualnego zawarcia porozumienia antykonkurencyjnego przez PIPHB i Izolację.

Zgodnie z treścią przepisu art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji, zakazane są porozumienia, których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym, polegające w szczególności na ograniczaniu dostępu do rynku lub eliminowaniu z rynku przedsiębiorców nie objętym porozumieniem. Przez porozumienia zgodnie z art. 4 pkt 4 tej ustawy rozumie się:

- umowy zawierane między przedsiębiorcami, między związkami przedsiębiorców oraz między przedsiębiorcami i ich związkami albo niektóre postanowienia tych umów,
- uzgodnienia dokonane w jakiegokolwiek formie przez dwóch lub więcej przedsiębiorców lub ich związki,
- uchwały lub inne akty związków przedsiębiorców lub ich organów statutowych

Niezbędnym jednak elementem każdego porozumienia ograniczającego konkurencję, a więc także polegającego na ograniczaniu dostępu do rynku lub eliminowaniu z rynku przedsiębiorców nieobjętych porozumieniem, jest złożenie przez uczestników rynku, w dowolnej formie, oświadczenia woli o treści sprzecznej z prawem co do uzgodnionego zachowania na rynku. Fakt złożenia takiego oświadczenia, jako istotna przesłanka zawiazania porozumienia ograniczającego konkurencję, musi być udowodniony. Ciężar dowodu spoczywa tu na uprawnionym, żądającym wszczęcia postępowania antymonopolowego (vide wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 6 grudnia 1995r., sygn. akt XVII Amr 44/95).

W ocenie organu antymonopolowego, zawarte w uzupełnionym wniosku informacje i dokumenty nie wskazują, aby PIPHB i Izolacja dokonały - w jakiegokolwiek formie - sprzecznych z ustawą uzgodnień, a co za tym idzie naruszyły zakaz określony w art. 5 ust. 1 pkt 6 tej ustawy. O istnieniu porozumienia nie może świadczyć jedynie przedstawiona faktura Nr F06/0114/01 z dnia 13 czerwca 2001 r. potwierdzająca dokonanie przez Izolację zakupu pap, które trafiły do badań zleconych przez PIPHB Instytutowi Techniki Budowlanej w Warszawie. Zakup pap przez Izolację i przekazanie ich do badań zleconych przez PIPHB nie wskazuje na dokonanie jakichkolwiek uzgodnień pomiędzy PIPHB oraz Izolacją, mających na celu wyeliminowanie Isoglass z rynku pap asfaltowych służących do hydro i termoizolacji w budownictwie. Wobec powyższego, należy stwierdzić, iż w okolicznościach faktycznych

niniejszej sprawy nie ma dowodów świadczących o zawarciu zarzucanego porozumienia. Tym samym nie można uznać za udowodniony fakt złożenia w dowolnej formie przez PIPHB i Izolację oświadczenia woli o treści sprzecznej z prawem co do uzgodnionego zachowania przedsiębiorców na rynku. W ocenie organu antymonopolowego, przedłożony do akt sprawy materiał dowodowy nie uzasadniałby postawienia zarzutu stosowania praktyki ograniczającej konkurencję, polegającej na zawarciu zakazanego ustawą porozumienia.

Ponieważ w sposób oczywisty z zawartych we wniosku oraz posiadanych przez Prezesa Urzędu informacji wynika, że nie naruszono zakazu określonego w art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do sądu antymonopolowego - za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia.

Z upoważnienia Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Instytucji Finansowych,
Usług i Rolnictwa
Marek Wojtkiewicz

Otrzymuje:

Isoglass Sp. z o.o.
ul. Klimeckiego 24
30-705 Kraków

poprzez pełnomocnika:

Pana Andrzeja Zacharzewskiego
Nikiel i Zacharzewski
Kancelaria Adwokacka
Pl. Axentowicza 6
30-034 Kraków